

for den Sætning, at Præsterne kun ere forpligtede til at foretage de kirkelige Handlinger for Personer, der anerkjende dem, og at denne Anerkjendelse ligger til Grund for de kirkelige Handlingers hele Betydning. Den sidste Sætning, forekommer mig, er fuldkommen rigtig, forsaavidt der er Spørgsmaal om Præstens Stilling alene ligeoverfor Personer, der ikke anerkjende den kirkelige Handling, han skal udøve. Men her er tillige Spørgsmaal om en anden Person, som anerkjender den kirkelige Handling; her er desuden Spørgsmaal om den mulige Opdragelse af tilkommende Medlemmer af Menigheden, og det forekommer mig dog, der ikke kan være nogen grundet Berettigelse for en Præst til under slige Omstændigheder at nægte en Bielse, som ikke blot vil liges, men ogsaa i Almindelighed er foreffreven som Betingelse for Høgtstabs Indgaaelse i hans egen Kirke. Jeg er imidlertid ved niere Overveielse dog ogsaa kommen til det Resultat, at der maaskee kunde være nogen Anledning til at gjøre en Undtagelse for det Tilfælde, hvor den ene af Høgtstabsfolkene hører til en ikke christelig Troesbekjendelse, og jeg har bestemt mig til at ville stemme for det af den ærede 4de Landssthingsmand fra 1ste Kreds (Blekingberg) stillede Hødringsforslag.

Jeg skal endnu kun, forinden jeg sætter mig, tillade mig at bemærke, at jeg beklager, at der har været endnu et Andragende fra en Menighed, nemlig fra Fruering og Bivred i Sylsland, som jeg var anmodet om at fremlægge for det ærede Thing, men at dette Andragende af en formel Grund ikke kan forelægges. Det var nemlig stilet til Folkethinget, men kom for sildigt til at kunne blive forelagt der, og paa Grund af, at det saaledes ikke var rettet til dette Thing, er det ikke blevet fremlagt. Det indeholder forresten i simple og sunde Tanker en Udtalelse, som er underffreven af en stor Mængde, formodentlig af hele Menigheden, i samme Retning som den, der er fremført i de andre Erklæringer, jeg har fremlagt.

Kierkegaard: Jeg skal først bestræbe mig for at begrunde Berettigelsen til at optages i et saadant Lovforslag, som det foreliggende er, for det af mig stillede Hødringsforslag til § 2, som ganske og væsentligt staaende

i Samklang dermed og udsprunget af det samme Princip. Først efter denne Udvipling, der maaskee vil blive noget vidtløftig, skal jeg bede om Tilladelse til, fortællig fra mit Standpunkt at imødegaae, hvad jeg iøvrigt holder mig overbevist om, at den høitærede Cultusminister tilstræffelig vil imødegaae, de Indvendinger nemlig, som nu af 2 ærede Rigsdagsmænd ere blevne fremførte mod § 2, saaledes som den oprindeligt foreligger, og i dens Sammenhæng med Lovforslaget i det Hele.

Det vil være i den høitærede Forsamlings Grundring fra det første Møde, hvori denne Sag her blev omhandlet, at den høitærede Cultusminister gav en særdeles afgjørende Forklaring over, hvad det egentlig kom an paa, efter hans Anskuelse, i Henseende til Principet for dette Lovforslag, idet han stillede os § 84 af Grundloven for Die, og sagde: Her er det, hverken mere eller mindre handles her om; det er denne Paragraph, og den alene, men den ogsaa for Alvor, som skal gjennemføres, og dette drager den naturlige Grændse mellem, hvad der skal tages med i Lovforslaget, og hvad der ikke skal tages med.

Jeg tør maaskee herved tillade mig at bemærke, at dette Svar forekommer mig, eftersom man vil tage det, enten overordentlig staaende og afgjørende, eller, om jeg saa tør sige med al min Erbødighed for den Mand, der har yttret disse Ord, lidets, ja fast interffigende. Det er tilvilde fuldkommen affkærende og afgjørende mod ethvert Forsøg paa at føre Loven videre, dersom man først antager som afgjort, at der er en Paragraph i Grundloven, der skal rives løs, — ligesom man kunde rive en Provinds løs fra det øvrige Danmark —, og skal klæres og gjøres færdig førend de andre, som omhandle beslegtede Hjenstande. Er det et Axiom, at vi saaledes skulle gjennemføre Grundloven stykkevis og i visse enkelte Paragrapher, og nu navnlig § 84, at nu netop den, og den alene skal klæres, saa følger det Øvrige af sig selv, saa er Ministerens Argumentation i saa Henseende staaende. Men, er det ikke Tilfældet, saa bliver det nok nødvendigt, at man opkaster et andet Spørgsmaal ovenpaa det første glimrende Svar, og det Spørgsmaal bliver uden tvivl det: hvorfor skal den Paragraph